

пк ванр. проф. др Слободан Ђукић, Универзитет одбране у Београду, Војна академија, председник Комисије,

пк ванр. проф. др Срђан Старчевић, Универзитет одбране у Београду, Војна академија, ментор – члан Комисије,

пк ванр. проф. др Драган Јевтић, Универзитет одбране у Београду, Војна академија, члан Комисије,

вс ванр. проф. др Анита Пешић, Универзитет одбране у Београду Војна академија, члан Комисије,

проф. др Ранко Лојић, Универзитет "Унион-Никола Тесла" у Београду, Факултет за пословне студије и право, члан Комисије.

Оцена научне заснованости теме
докторске дисертације Горана Корсева
извештај комисије, доставља -

ВОЈНА АКАДЕМИЈА
Наставно-научно веће

Одлуком Наставно-научног већа Војне академије бр. 15/47 (акт број 360-282 од 9. октобра 2025. године) формирана је комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације студента ДАС Менаџмент у одбрани Горана Корсева под називом „Развој лидерских компетенција и вештина и ефективност лидерства, са посебним освртом на организације у сектору безбедности” (у даљем тексту Комисија).

Комисија је проучила научну заснованост пријављене теме за докторску дисертацију са приложеним документима и сагледала све релеватне показатеље у складу са Правилником о пријави, изради и одбрани докторске дисертације и промоцији доктора наука („Службени војни лист”, број 7/24) и на основу тога Наставно-научном већу Војне академије подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

1. ОЦЕНА ИДЕЈНОГ ПРОЈЕКТА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Комисија је сагледала тему докторске дисертације и идејни пројекат кандидата Горана Корсева и констатовала да је Горан Корсев јасно и прецизно формулисао тему докторске дисертације. Предложена тема, са насловом који је понудио кандидат, веома је значајна и актуелна, посебно ако се има у виду да је истраживање лидерских компетенција и вештина, почевши од мотивационих фактора њиховог развоја, до њиховог утицаја на ефикасност и ефективност, као и имплементација резултата истраживања у праксама организација које припадају сектору безбедности, битно за испуњење крајње сврхе ових организација, а то је задовољење друштвене потребе за заштитом и безбедношћу. Предметно истраживање систематизоваће и продубити научна сазнања о мотивацији лидера у организацијама у сектору безбедности да развијају лидерско понашање, ставове и вештине, као и о утицају развоја лидерских компетенција и вештина на ефективност

лидерства и ефикасност организације. Истраживање може бити веома добар основ за одлучивање о људским ресурсима, као и за евалуацију резултата рада руководиоца. Посебно је значајно то што се сама тема односи на руководиоце на вишим нивоима који морају исказати лидерске, а не само менаџерске способности. Зато резултати истраживања могу бити основ за оцену домета и резултата руковођења на високим положајима у организацијама, који собом носе и највише одговорности и чији резултати рада битно одређују и резултате организације.

Научни значај истраживања проистиче из предвиђене систематизације сазнања о феномену лидерства и појмовима у вези с њим (као што су: лидерске компетенције, лидерске вештине, мотивација за развој лидерских компетенција, развој лидерских компетенција и др.), затим класификације чинилаца који подстичу индивидуални развој лидерских компетенција и вештина и, на крају, из спознаје детерминанти које мотивишу лидере да развијају лидерске компетенције и вештине; овде посебно треба истаћи да се истраживање односи на организације у сектору безбедности, те се очекује да ће бити могуће применити резултати истраживања у овим организацијама, што показује да истраживање има и практичан, друштвени значај.

Значај истраживања потцртан је намером и потенцијалом да пружи конкретне смернице за праксе у областима развоја способности и евалуацији рада лидера.

1.1. Формулација проблема и предмета истраживања

Проблем истраживања Горана Корсева односи се на чиниоце развоја лидерских компетенција и начине на који развој лидерских компетенција и вештина унапређује ефективност организација у области безбедности. Кандидат правилно констатује да је проблем истраживања класификација чинилаца који стимулишу индивидуални развој лидерских ставова, понашања и вештина и њиховог значаја у националној организационој култури и у којој мери су стратегије лидерског модела функционалне у остваривању циљева организација у сектору безбедности.

У последњих пола века, концепт и доктрина лидерства превасходно су развијане у оквиру организација које делују у секторима економије и образовања, али се данас проширују и на друге области организовања људског деловања. Тако сазнања о лидерским компетенцијама и вештинама налазе примену и у организацијама у сектору безбедности. Управо у овој области деловања, у којој постоје специфични захтеви, критеријуми успешности и принципи вођства и дискрециона права и овлашћења, испољава се низ дилема у погледу мотивације за развој интелигенције или лидерских компетенција, али и питање утемељености разграничења између ова два појма.

Неспорно је да постоји општи интерес да се идентификују и артикулишу мотиватори развоја личних капацитета, првенствено у светлу нових могућности које долазе са тзв. вештачком интелигенцијом, алгоритмима, као и новог психолошког оквира. Организације у систему безбедности нису изоловане од општих организационих достигнућа. Штавише, будући да обављају послове чији је циљ заштита вредности, оне не могу бити незаинтересоване за достигнућа теорије лидерства, како ради искоришћавања корисних резултата, тако и ради разумевања односа између националних специфичности и наднационалних управљачких механизма.

Са епистемолошког становишта исказује се проблем: у којој мери се поставке развоја лидерских компетенција и вештина које су већ развијене у теорији могу применити у организацијама у области безбедности. Организације у области безбедности имају

специфичности у смислу делокруга и начина рада, што подразумева и специфичне компетенције и вештине лидера. Дакле, у којој је мери дозвољено и оправдано вршити преношење и примену научних поставки и резултата из најширег поља теорије лидерства на област безбедности, односно на организације у области безбедности? Са становишта истраживачке стратегије проблем се препознаје у томе да је специфичност организација у области безбедности у појединим елементима (не свим) посебно изражена у аспекту заштите начина или резултата њиховог рада, као и односа унутар организације. Са тиме је повезано деловање лидера, и то не само у смислу законских оквира рада, већ и самог рада као живог друштвеног процеса.

Кандидат суштину истраживачког проблема формулише питањем на који начин развој лидерских компетенција и вештина утиче на ефективност лидерства у организацијама сектора безбедности, и који су кључни фактори који тај однос условљавају или ограничавају. Проблем се огледа у томе што:

- не постоји довољно јасан и уједначен модел лидерских компетенција који је прилагођен специфичностима сектора безбедности (војске, полиције, служби безбедности и сл.);
- програми едукације и обуке лидера често се заснивају на општим менаџерским концептима, који не узимају у обзир психолошке, етичке и организационе особености безбедносних структура;
- недовољно је истражена повезаност између развоја конкретних лидерских компетенција (нпр. емоционалне интелигенције, комуникационих и одлучивачких вештина, способности мотивисања и управљања стресом) и стварне ефективности лидерства у тим организацијама;
- често није утврђено који су фактори (институционални, културни, организациони) најзначајнији за развој и примену ефективног лидерства у сектору безбедности.

Назначени аспекти истраживања, па и сам проблем истраживања, нису у довољној мери истражени у досадашњим истраживањима у систему одбране.

Комисија констатује да је проблем истраживања који је дефинисао кандидат Горан Корсевић научни проблем, који је недовољно истражен и који је значајан за истраживање. Кандидат је анализирао постојећа теоретска сазнања и истраживањем које ће бити реализовано испитаће чиниоце развоја лидерских компетенција и вештина и њихов значај и улогу за ефективност лидерства и допринос ефикасности организација које су од значаја за националну безбедност.

Предмет научног истраживања

Кандидат прелиминарно одређује предмет научног истраживања насловом теме „Развој лидерских компетенција и вештина и ефективност лидерства, са посебним освртом на организације у сектору безбедности”. Комисија констатује да су предмет истраживања чиниоци који мотивишу лидере у различитим организацијама да развијају лидерско понашање, ставове и вештине, и, поред тога, развој лидерских компетенција и вештина припадника организација у сектору безбедности. Овако дефинисан предмет истраживања у потпуности одржава изнете ставове и радни наслов истраживања.

Да би приступио предмету истраживања, кандидат планира да испита:

- Савремене друштвене услове у којима постоје различите организације, па и организације у сектору безбедности, и које утичу, често одлучујуће, да те организације. Ови услови делују, дакле, као друштвене детерминанте развоја

организација и условљавају потребе за тачно одређеним лидерским компетенцијама.

- Специфичне одлике организације као битан чинилац идентификације лидерске компетенције. Осим организационог контекста лидерства, посебно ће бити разматране организације од којих се очекује да ефикасно делују у условима неизвесности, кризе и конфликта, дакле.
- Лидерске компетенције и особине лидера, уз обележавање линије раздвајања лидерских компетенција и вештина лидера.
- Мотивацију као предуслов постојања и развоја лидерских компетенција, чиниоце развоја лидерских компетенција и мотивацију лидера за усавршавањем.
- Ефекте развоја лидерских компетенција на ефективност лидерства, уз дефинисање фактора ефикасности лидерства и принципа ефективног лидерства.

Предмет истраживања је мултидисциплинарне природе и захтева познавање различитих области друштвено-хуманистичких наука: менаџмента, војних наука, психолошких наука, социолошких наука и политичких наука. У ужем смислу, предмет истраживања доминантно припада научним дисциплинама: управљање људским ресурсима, пословна етика, јавни менаџмент, руковођење и командовање, мотивациона психологија, психологија рада, социјална психологија, социологија организације, лидерство у јавној управи. Тема дисертације тежишно се ослања на теорију лидерства и управљање људским ресурсима.

Комисија констатује да је кандидат правилно и целовито одредио предмет истраживања докторске дисертације.

1.2. Хипотезе научног истраживања

Кандидат је понудио солидан хипотетички оквир истраживања, који чини једна општа хипотеза и седам посебних хипотеза истраживања.

Генерална (општа) хипотеза истраживања: Развој лидерских компетенција у различитим организацијама одређен је чиниоцима који детерминишу индивидуалну мотивацију за њихов развој, динамичношћу захтеваних компетенција и специфичностима конкретне организације, због чега се не може стандардизовати, за разлику од вештина лидера које се могу стандардизовати.

Посебне хипотезе истраживања:

Прва посебна хипотеза: Идентификација подстицајних чинилаца развоја лидерских компетенција и вештина може зависити од приклањања одређеном научном дискурсу или школи мишљења.

Друга посебна хипотеза: Динамичност природе и садржаја лидерских компетенција условљена је друштвеним условима у којима лидерске компетенције синтетизују личне интересе лидера и интересе дате организације.

Трећа посебна хипотеза: Ефикасност подизања нивоа лидерских компетенција и вештина институционализацијом облика њиховог развоја зависи од усклађености тих облика са циљевима организације, посебно у сектору безбедности где постоје специфични захтеви у погледу мотивације њихових припадника.

Четврта посебна хипотеза: Вештине лидера могу се стандаризовати и непосредно су примењиве и преносиве између организација, улога, пројеката и задатака.

Пета посебна хипотеза: Специфичности чинилаца лидерских компетенција за сваку конкретну организацију одређени су стратешким амбицијама и организационим вредностима као одразом унутрашње организационе културе и објективним простором у коме се стварају везе запослених, руководства, управљача и других заинтересованих страна.

Шеста посебна хипотеза: Мотивација лидера за усавршавање је предуслов постојања и развоја чинилаца лидерске компетенције.

Седма посебна хипотеза: Развој лидерских компетенција и вештина адекватних у односу на карактер и задатке организације одређује ефективност лидерства и ефикасност организације.

Комисија сматра да су општа и посебне хипотезе истраживања релеватне у односу на дефинисани проблем истраживања.

1.3. Циљеви научног истраживања

Кандидат даје циљ који је по својој бити херменеутички. Он жели да, путем теоријског истраживања, квалитативном методологијом, систематизује сазнања из отворених, јавних, научних извора, и тиме створи основ за целовито разумевање, тачније објашњење феномена лидерства, са посебним акцентом на организационе средине у сектору безбедности.

Примарни циљ овог истраживања кандидат је ограничио на теоријску класификацију чинилаца који стимулишу индивидуални развој лидерских ставова и одређивање њиховог утицаја на организациону ефикасност. Циљ истраживања је садржинско, концептуално одређење кључних категорија и разграничење њихових релација и значаја у савременој теорији: лидерске компетенције, лидерске вештине, развој лидерских компетенција и вештина, мотивација за развој лидерских вештина, организациона ефикасност, лидерске компетенције и вештине у организацијама у области безбедности.

Првенствени друштвени циљ истраживања је спознаја детерминанти које мотивишу лидере у различитим областима деловања да развијају личне способности и вештине како би допринели радним процесима на оптимално конструктиван, делотворан и ефикасан начин, са акцентом на лидерство у организацијама у области безбедности; са том спознајом, ово истраживање може дати допринос праксама одлучивања на највишим нивоима руковођења када је реч о избору и постављању кадрова на одговорне руководеће (командне) положаје.

1.4. Методе научног истраживања

Комисија констатује да је кандидат за спровођење свог истраживања одабрао релевантне основне методе мишљења и истраживања, општенаучне методе и методе за прикупљање података.

Имајући у виду да је реч о теоријском истраживању фундаменталног карактера, јер ће се спроводити у циљу систематизовања, проверавања и проширивања постојећег система знања из области теорије лидерства, индиректно у управљања људским ресурсима – са

акцентом на разјашњавање дефинисаног проблема истраживања, у докторској дисертацији примењиваће се све научне методе неопходне за анализу и синтезу теоријских ставова који се односе на предмет истраживања. Предмет истраживања је комплексан, мултидисциплинаран, због чега у истраживању смо упућени на примену свих основних научних метода: анализа и синтеза, апстракција и конкретизација, специјализација и генерализација, дедукција и индукција. Биће коришћена каузална анализа, јер се сагледавају односи више компонената и детерминаната лидерских стилова, а са акцентом на њихов однос према лидерским компетенцијама и вештинама. Применом каузалне анализе се установљавају везе између развоја лидерских компетенција и вештина и ефективности лидерства, као и сазнавање, систематизација и евентуална провера постојећих теоријских становишта о предмету истраживања.

Од општенаучних метода биће коришћене следеће методе: хипотетичко-дедуктивна, компаративна метода и метода моделовања. Посебно је значајно коришћење методе моделовања. Моделом ће бити обухваћени сви битни елементи односи и међузависности елемената који се истражују у оквиру овог пројекта.

Од метода за прикупљање података, користиће се анализа садржаја докумената (квалитативна анализа извора) и испитивање (техника интервју).

Комисија сматра да су предложене методе истраживања правилно одабране и у складу са прихваћеном методологијом истраживачког поступка, те омогућавају проверу хипотеза.

1.5. Очекивани научни резултати и могућност њихове примене

Предвиђено теоријско истраживање фундаменталног карактера треба да резултује систематизацијом постојећих сазнања о предмету истраживања, добијеном кроз детаљну анализу садржаја релевантних и рецентних научних резултата у предметној области. Поред тога, оно мора да унапреди постојеће резумевање феномена лидерства и с њим повезаних појмова, као што су: лидерске компетенције, лидерске вештине, развој лидерских компетенција, итд.

Научна анализа уочених чинилаца и детерминанти мотивације за развој лидерских компетенција и вештина, посебно у организацијама у сектору безбедности понудиће одговоре на два важна питања:

- зашто одређена индивидуа или организација покушава да их подстакне или развије, да ли и у којој мери то зависи од воље и уколико зависи како се изазива или може да се изазове,
- и какве мере треба преузети ради постизања оптималног стандарда у погледу доприноса индивидуа у остваривању циљева организација?

Одговарајући на наведена питања, резултати истраживања јасно ће допринети унапређењу постојећих знања о реалацијама лидерства, мотивацији за развој лидерских компетенција и вештина, ефикасности организације и организационог понашања.

Истраживање ће, такође, допринети унапређењу поступака и инструмената истраживања у теорији лидерства.

Комисија сматра да ће добијена сазнања пружити значајан допринос систематизацији знања пре свега у области теорије лидерства, а да ће резултати истраживања моћи да се имплементирају у праксу управљања људским ресурсима и обуке лидера.

1.6. Програм научног истраживања по фазама

Кандидат планира реализацију програма научног истраживања у фазама:

- Теоријско-методолошка припрема истраживања;
- Преглед и анализа релевантне литературе;
- Дизајн и припрема истраживања;
- Спровођење емпиријског истраживања;
- Обрада и анализа прикупљених података;
- Синтеза и формулисање закључака;
- Израда текста докторске дисертације (закључивање и израда извештаја о резултатима истраживања) и
- Одбрана докторске дисертације (саопштавање резултата истраживања).

Програм научног истраживања омогућава спровођење истраживања.

1.7. Закључак о научној основаности теме докторске дисертације

На основу пријаве теме докторске дисертације, Комисија је закључила да кандидат Горан Корсев, студент студијског програма докторских студија Менаџмет у одбрани, познаје суштину предмета истраживања које је, са ментором, себи поставио и да поседује одговарајућу методолошку културу потребну за ово релативно сложено теоријско истраживање. Комисија је позитивно оценила сваки од елемената образложења докторске дисертације и сматра да је предложена тема под називом „Развој лидерских компетенција и вештина и ефективност лидерства, са посебним освртом на организације у сектору безбедности”, друштвено значајна и оправдана, научно заснована и оригинална по свом приступу. Комисија, такође, сматра је је тема погодна за израду докторске дисертације. Докторска дисертација припада ужој научној области Менаџмент у одбрани.

Комисија је констатовала да је пројекат истраживања усклађен са важећим методолошким стандардима и представља поуздану основу за израду докторске дисертације.

2. ОЦЕНА КАНДИДАТА

2.1. Биографски подаци о кандидату

Горан (Антон) Корсев рођен је 31. марта 1974. године, у Врбасу (Р. Србија). Основне академске студије завршио је на Факултету за предузетнички бизнис у Београду, где је дипломирао 2012. године одбранивши завршни рад на тему „Стратешки план и значај планирања у односима са јавношћу” (просечна оцена студија 7,63). Мастер академске студије завршио је 2013. године на Факултету за пословно индустријски менаџмент у Београду, са завршним радом „Управљање кадровима у организацији” и просечном оценом 9,00. Докторске академске студије на Војној академији Универзитета одбране у Београду уписао је школске 2021/2022. године, на студијском програму Менаџмент у одбрани.

Од 1995. до 2000. године, службовао је у Министарству унутрашњих послова Републике Србије у интервентним и специјалним јединицама, на дужностима полицајца и крим. техничара. Од 2001. до 2006. године службовао је у Жандармерији, где је обављао послове из области безбедности, обавештајног рада и аналитике, а обављао је и дужности у Оперативном центру. Од 2006. до 2024. године, распоређен је Одред Жандармерије у Новом Саду, у противтерористичку јединицу, где је постављен на дужност вршиоца

дужности шефа кабинета. Од 2014. до 2015. године, у ПУ Нови Сад, обављао је дужности из области аналитике, а 2015. године распоређен је у Сектор за ванредне ситуације на дужност заменика начелника. Од 2017. до 2020. године у Сектору за ванредне ситуације обављао је дужност помоћника начелника сектора, а од 2020. године је у Жандармерији на дужности главног координатора (саветник команданта Жандармерије).

У току службе за изузетне резултате и исказану храброст више пута је награђиван (Орден за храброст - 1998. године, новчана награда Министра – више пута, похвале Министра – више пута). Живи у Новом Саду, ожењен је и има шесторо деце.

2.2. Објављени радови кандидата

Кандидат је до сада објавио више саопштења са међународних скупова штампаних у целини (М33):

1. Драган Стевановић, **Горан Корсеv**, Јована Пејчић, Ивана Томовић, *Планирање и развој људских ресурса у Министарству одбране и Војсци Србије*, Зборник радова са 18. Међународног саветовања ризик и безбедносни инжињеринг, година 2023.
2. Хатица Бериша, **Горан Корсеv**, Драган Стевановић: *Употреба приватних војски у савременим сукобима – ПВК "Вагнер" у Централноафричкој Републици*, Тематски зборник радова са међународне конференције Држава, друштво, сила и култура из едиције Безбедност у постмодерном свету, књига 39, година 2023, стр. 165-175.
3. **Горан Корсеv**: *Основне карактеристике геополитичког положаја Војводине*, Зборник радова са 26. Међународне конференције ICDQM-2023, година 2023.
4. Хатица Бериша, Драган Стевановић, **Горан Корсеv**: *Хибридне претње изазов за одбрану малих држава*, Тематски зборник радова са међународне конференције Држава, друштво, сила и култура из едиције Безбедност у постмодерном свету, књига 40, година 2024, стр. 219-230.
5. Драган Стевановић, **Горан Корсеv**: *Стратешко лидерство и вештине официра у безбедносном окружењу савремених војних операција*, Зборник радова са 28. Међународне конференције ICDQM-2025, година 2025.
6. **Горан Корсеv**, Драган Стевановић: *PRIMENA MODELA LIDERA U PROCESU DONOŠENJA ODLUKE ZA POTREBE ODBRANE*, Зборник радова са 28. Међународне конференције ICDQM-2025, година 2025.

2.3. Закључак о оцени кандидата

Досадашњи рад кандидата Горана Корсева, како на докторским студијама, тако и на дужностима које је обављао током професионалне каријере у Министарству унутрашњих послова, повезан је са облашћу пријављене теме докторске дисертације. Кандидат је положио све испите на студијском програму докторских академских студија Менаџмент у одбрани. Комисија сматра да кандидат има потребна предзнања и потенцијал за спровођење научног истраживања и израду докторске дисертације.

Комисија констатује да кандидат Горан Корсеv испуњава услове за подношење пријаве и израду докторске дисертације.

3. ПРЕДЛОГ МЕНТОРА СА ОБРАЗЛОЖЕЊЕМ

За ментора у изради докторске дисертације Комисија предлаже пуковника ванр. проф др Срђана Старчевића, проректора за квалитет и развој Универзитета одбране у Београду.

Пуковник ванредни професор др Срђан Старчевић је на листи ментора докторских академских студија студијског програма Менаџмент у одбрани. Реализује наставу на Војној академији, на већини студијских програма основних академских студија, на предмету Социологија, на студијском програму мастер академских студија Војне науке на предмету Социологија војне организације и на студијском програму Војне науке, на предмету Међународни војни односи. До сада није као ментор водио кандидата у изради докторског рада, а тренутно је ментор једном кандидату (пп Драгану Стевановићу, СП ДАС Менаџмент у одбрани).

Пуковник ванр. проф. др Срђан Старчевић руководилац је научноистраживачког пројекта: „Вредносне оријентације и однос према традицији кадета Војне академије” – Војна академија (2024.-2026. године). Аутор је и коаутор више од тридесет научних радова различитих категорија, међу којима се издвајају:

1. Dragan Stanar, Srđan Starčević, „The Place and Significance of Social Sciences and Humanities in Modern Military Education“, *Philosophy and Society* 36 (2/2025): 537-551 (M22).
2. Драган Станар, Срђан Старчевић, „Војна обавеза као део српског етоса”, *Социолошки преглед*, 58 (2/2024): 505-525 (M23).
3. Илија Кајтез, Срђан Старчевић, „Друштвене идеје Тодора Павловића”, *Социолошки преглед*, 55 (3/2021): 908-929 (M23).
4. Срђан Старчевић, „Повратак обавезног служења војног рока у Европи – друштвени детерминизам и перспективе”, *Политика националне безбедности*, 26 (1): 11-26 (M24).
5. Илија Кајтез, Срђан Старчевић, „Оправданост војне неутралности Републике Србије у времену ерозије неутралности у Европи”, *Српска политичка мисао*, 82 (4/2023): 327-345 (M24).
6. Срђан Старчевић, Срђан Благојевић, „Служење војног рока као део друштвеног идеала у Србији”, *Српска политичка мисао*, 80 (2/2023): 33-51 (M24).
7. Срђан Старчевић, Срђан Благојевић, „Кревелдов спор са Клаузевицем – да ли је смисао рата политички?”, *Српска политичка мисао*, 56 (2/2017): 117-134 (M24).
8. Срђан Старчевић, Бојана Ружичић, „Деполитизација војске као услов за њену цивилну демократску контролу”, *Баштина*, 35 (65): 309-322 (M24).
9. Срђан Старчевић, Илија Кајтез, „Берков допринос проучавању војске као друштвене институције”, *Теме*, 42 (3/2018): 779-797 (M24).
10. Срђан Старчевић, Мирјана Миленковић, „Инстант рат у теорији умреженог друштва”, *Војно дело*, 75 (3/2022): 1-12 (M51).
11. Илија Кајтез, Срђан Старчевић, „Берков допринос теорији праведног рата и разумевању проблема легитимности војних режима”, *Национални интерес*, 29 (2/2017): 87-105 (M51).
12. Srđan Starčević, Ilija Kajtez, „Dayton Peace Agreement for Bosnia and Hercegovina – Just Post Bellum: A Choice between Stability and Change”, Patric Mileham (ed) *Just Post Bellum*, Brill Nijhoff, Lieden, Boston, 2020: 230-251 (M14).

Учествовао је на великом броју научних конференција, а на две је одржао пленарна предавања.

Аутор је три књиге и приређивач једне књиге. Био је уредник по позиву часописа *Политика националне безбедности* (волумен 29, број 2/2025, часопис категорије M24).

На основу претходно наведених референци, Комисија закључује да пуковник ванр. проф. др Срђан Старчевић испуњава услове за ментора који су прописани стандардима за

акредитацију студијског програма докторских академских студија „Менаџмент у одбрани” и има потребне компетенције за менторство при изради предметне докторске дисертације.

4. УЖЕ НАУЧНЕ ОБЛАСТИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Уже научне области предложених чланова Комисије су:

- Пуковник др Слободан Ђукић, ванредни професор, Универзитет одбране у Београду, Војна академија, изабран у наставничко звање из уже научне области Историја, датум избора 17.04.2024. – председник Комисије.
- Пуковник др Срђан Старчевић, ванредни професор, Универзитет одбране у Београду, Војна академија, изабран у наставничко звање из уже научне области Социологија, датум избора 24.05.2022. године – ментор, члан Комисије;
- Пуковник др Драган Јевтић, ванредни професор, Универзитет одбране у Београду, Војна академија, - изабран у наставничко звање из уже научне области Менаџмент у одбрани, датум избора 18.12.2024. године - члан Комисије;
- вс. др Анита Пешић, ванредни професор, Универзитет одбране у Београду, Војна академија, - изабрана у наставничко звање из уже научне области Психологија, датум избора 15.10.2025. године - члан Комисије;
- др Ранко Лојић, редовни професор, Универзитет „Унион – Никола Тесла“ у Београду, Факултет за пословне студије и право, изабран у наставничко звање из уже научне области Менаџмент, датум избора 23.10.2023. године - члан Комисије.

5. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

5.1. Закључак комисије

На основу свега наведеног Комисија је закључила следеће:

- Кандидат Горан Корсев уредно је поднео пријаву теме докторске дисертације;
- пријава теме је у складу са стручним и методолошким опредељењима и оправдаће планирано истраживање;
- кандидат је правилно дефинисао проблем истраживања, изабрани проблем је научни и добро је повезан са постојећим сазнањима у предметној области,
- општа и посебне хипотезе су релевантне у односу на дефинисани проблем истраживања;
- одабране методе и програм истраживања омогућавају провере хипотеза;
- наведена литература је релевантна у односу на предмет истраживања,
- предложени наслов докторске дисертације је одговарајући за предмет истраживања;
- предложена тема одговара нивоу докторске дисертације, актуелна је и од значаја за кључне субјекте система националне безбедности и одбране;
- тема је од значаја за научну заједницу,
- докторска дисертација припада ужој научној области Менаџмент у одбрани;
- кандидат Горан Корсев испунио је све законске услове за рад на докторској дисертацији, као кандидат подобан је за израду докторске дисертације јер поседује потребна знања из области Менаџмента у одбрани и има способност за бављење научним радом.

5.2. Предлог Комисије

Сагледавши пријаву теме докторске дисертације и другу приложену документацију, Комисија констатује да постоји научна заснованост теме, да је научна замисао истраживања солидна, да су оквири истраживања реално постављени и да је реализација истраживања објективно могућа и научно заснована. Комисија сматра да је пријављена тема актуелна и да је њено истраживање потребно, те да је подобна за израду докторске дисертације.

На основу наведеног, Комисија једногласно

ПРЕДЛАЖЕ

1. Да се прихвати тема докторске дисертације под насловом „Развој лидерских компетенција и вештина и ефективност лидерства, са посебним освртом на организације у сектору безбедности”.
2. Да се прихвати оцена Комисије да постоји научна заснованост истраживања.
3. Да се прихвати мишљење комисије да кандидат Горан Корсев испуњава опште и посебне услове за израду теме докторске дисертације, на основу поднетог пројекта истраживања.
4. Да се за ментора у изради докторске дисертације именује пк. ванр. проф. др. Срђан Старчевић.

пк ванр. проф. др Слободан Ђукић, председник Комисије

пк ванр. проф. др Срђан Старчевић, члан Комисије

пк ванр. проф. др Драган Јевтић, члан Комисије

вс ванр. проф. др Анита Пешић, члан Комисије

проф. др Ратко Лојић, члан Комисије

Достављено:

- Декану Војне академије,
- Наставно-научном већу Војне академије,
- Катедри друштвених наука Војне академије (е/р),
- Катедри КиР ШНО (е/р),
- Архиви

24 OCT 2025